

Syftet med undervisningen är att förmedla den glädje som finns i dansen, berättar danslärare Ramona Loewinski.

– Sätt er på golvet! Sträck fram era långa, långa sparrisben med fötterna spetsiga som synålar!

– När jag säger flex, då vill jag se att ni slitit ut alla sulorna under terminen och inte svävat på moln ...

– Raka ryggar. Inga bananer, för då åter jag upp er!

– Är ni beredda?

Sexton barn i åldern fem till sex år sitter i ring på golvet och lyssnar uppmärksam på dansfröken Ramona Loewinski. Pianomusiken fyller rummet, ryggar sträcks och vristen spänns så gott det går.

Koncentrationen är total.

De här barnen är hobbyelever vid Balettakademiens dansleksskola, inte att förväxla med den professionella dansundervisningen.

I hobbygruppen tränar barnen en eller högst två timmar i veckan. Ingen riskerar att slås ut.

– Syftet med undervisningen är att förmedla den glädje som finns i dansen, berättar Ramona.

– Alla barn har behov av rytm och rörelse. De vill också känna att någonting händer med dem, att de lär sig mer och mer.

– Dansleken utvecklar barnen både psykiskt och fysiskt. Det är fantastiskt att se en liten blyg fyraåring efter några veckor blomma upp i spontanitet! Eller den litet klumpiga femåringen, som efter ett eller två år utvecklats till en graciös fjäril med självförtroende ...

Viljan är viktigast

Viljan är a och o för att kunna dansa, menar Ramona.

Ramona använder bildspråk i undervisningen.
– Jag kallar plié för rumphissen. Varenda unge kan både det franska ordet och vad det innebär inom ett par veckor.

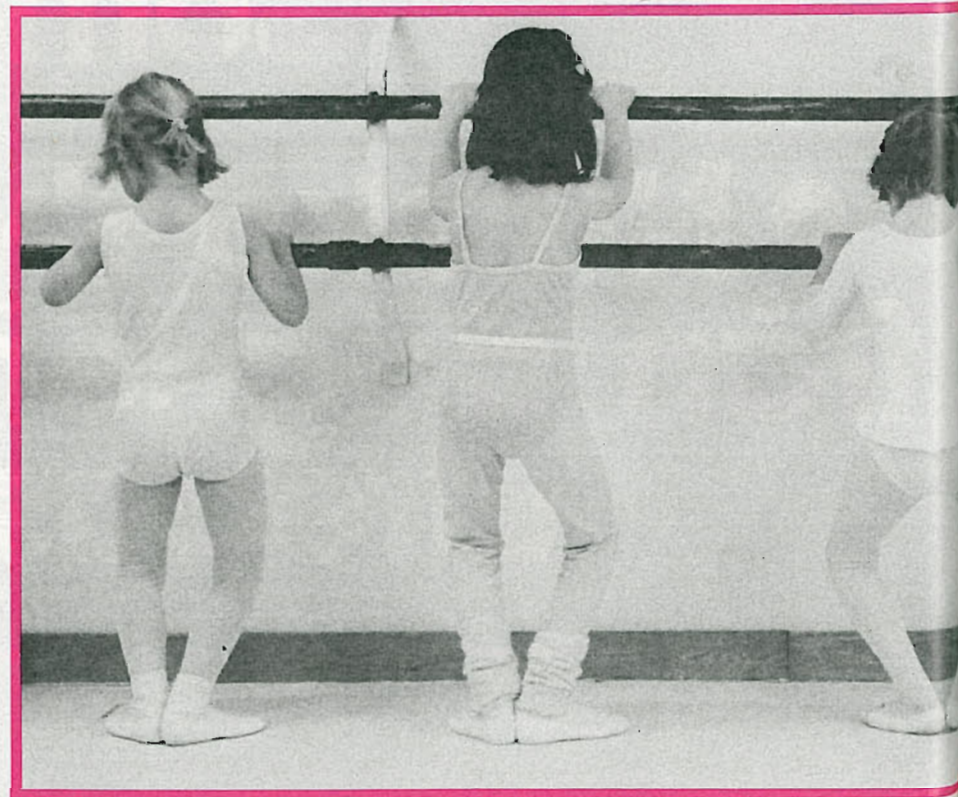

Bildspråk

Ramona började själv dansa som fyraåring och blev professionell dansös i tonåren. Intresset för att utbilda barn vaknade tidigt.

Idag har hon tio års erfarenhet som danspedagog med Danshögskolan och Balettakademien som grund.

Hennes förebild när det gäller dansundervisning är Lilian Runestam, en av Sveriges mest kända danspedagoger från 50-talet och framåt.

– Det var hon som lärde mig att använda bildspråk i undervisningen, berättar Ramona.

– Utan ett bildspråk kan du aldrig lära en femåring hur man till exempel gör "tendue".

– Du kan tjata hur många gånger som helst: Sträck ut benet! Spänn vristen! Tärna i golvet! De lär sig aldrig.

– Berätta istället om dansmössen Kurt och Knut Tendue, som bor under

var sin fot och är så blyga att de bara snabbt, snabbt törs komma fram om du inte tittar på dem ...

– Eller kalla plié för rumphissen. Då lovar jag att varenda unge kan både franska ordet och vad de innebär inom loppet av ett par veckor. För det är viktigt.

– Mitt mål är bland annat att barnen någon gång ska kunna börja på vilken dansskola som helst, oavsett land, och känna till grunderna i klassisk balettteknik.

Smyger in tekniken

På Balettakademien finns danskurser för barn från fyra års ålder. Det första året går ut på att träna upp deras muskulatur.

– Med hjälp av lek och bildspråk "lurar" jag dem att utföra vissa rörelser för att på så vis smyga in tekniken, fortsätter Ramona.

– I fem-sexårsåldern blir det mer betoning på sträckta vrist och raka ryggar. Då börjar vi också träna vid stången – jättespännande, tycker ungarna! Fortfarande tar jag bildspråket till hjälp.

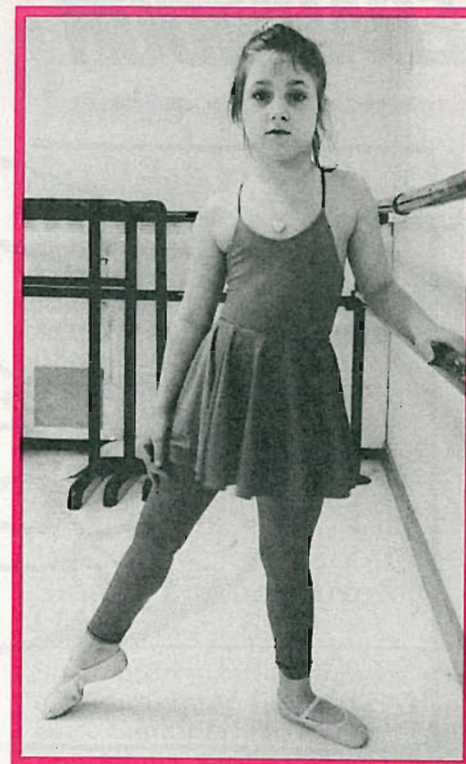
– I sjuårsgruppen lämnar jag definitivt lekvärlden. Träningen ska fortfarande vara rolig, men nu handlar det inte längre om att "lura" in tekniken.

– en sjuåring fungerar psykiskt helt annorlunda och vill att man ställer krav på prestationer.

Disciplin

När Ramona berättar om dansundervisningen, betonar hon ofta behovet av krav och disciplin.

– Idag anses det fullt att prestera någonting utöver genomsnittet. Men barn behöver känna egna och andras förväntningar på vad de kan åstadkomma och de behöver lära sig koncentration.

Tendue är ett svårt ord. Istället berättar Ramona om dansmössen Kurt och Knut Tendue som bor under varsin fot och som är så blyga att de bara törs komma fram om du inte tittar på dem ...

– Det handlar inte om någon militärdisciplin. Jag vill få dem att lyssna på den som talar, följa och respektera sin lärare och de andra i gruppen och samtidigt ha roligt.

Att ungarna älskar Ramona går inte att ta miste på. Disciplinen utesluter inte förtjusta skrattsalvor, när Ramona spelar ut hela sin personlighet och entusiasm för barnen.

Det gör hon i genomsnitt 30 timmar i veckan. Hur orkar hon?

– Jag älskar ungarna! Och de märker direkt om man inte är engagerad. Säger jag ihop, gör barnen det också.

Krav på kvalitet

Intresset för dans bland barn och vuxna har ökat under senare år.

Tyvärr har varken stat eller kommun kunnat matcha det intresset, anser Ramona.

– Det finns få danskurser för barn under 14 år, trots att det är i fyra-femårsåldern som intresset grundläggs. Motivet är ofta brist på pengar. Jag efterlyser fler kurser med statsbidrag!

– En del kommuner har infört dans i förskolan. Det är bra! Jag hoppas att den verksamheten kan fortsätta och att den utvecklas. Det räcker nämligen inte med en bra pedagog, förklarar Ramona.

– Pianot, speglarna, stången, den speciella lukten av damm och träningskläder – allt detta ger den där extra "kicken", en atmosfär som barnen måste få uppleva!

Text: Karin Liljequist
Foto: Kaj Mattsson